

اثربخشی معنویت‌درمانی بر سازگاری زناشویی و ابعاد آن در زنان دارای روابط خانوادگی آشفته

مرتضی اخلاقی‌فرد^۱، آرزو تاروی‌مرادی^۲، ناهید معراجی^۳، حسن جعفرزاده داشبلاغ^۴

^۱استادیار گروه ادیان و عرفان، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج، کرج، ایران.

^۲استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج، کرج، ایران.

^۳نویسنده مسئول: دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی شخصیت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، کرج، ایران.

^۴کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد اردبیل، دانشگاه آزاد اسلامی، اردبیل، ایران.

چکیده

هر مقاله باید دارای یک خلاصه باشد که در یک پاراگراف تهیه گردیده، این بخش باید بصورت مستقل بیانگر موضوع، اهداف، روش پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی معنویت‌درمانی بر ابعاد سازگاری زناشویی زنان با روابط خانوادگی آشفته صورت گرفت. روش پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش کلیه‌ی زنان متأهل مراجعه‌کننده به مراکز مشاوره و روان‌درمانی شهر تهران در نیمه دوم سال ۱۳۹۸ بودند که به روش نمونه‌گیری دردسترس تعداد ۳۰ نفر انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه ۱۵ نفری معنویت‌درمانی و کنترل جایگزین شدند. گروه آزمایش ۱۰ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای آموزش معنویت‌درمانی دریافت کردند. برای جمع‌آوری داده‌ها از مقیاس سازگاری زن و شوهر اسپنیر (۱۹۷۶) استفاده شد. تجزیه تحلیل داده‌ها با آزمون تحلیل کوواریانس چندمتغیره (MANCOVA) با نرم‌افزار آماری SPSS۲۲ صورت گرفت. یافته‌های پژوهش نشان داد که معنویت‌درمانی تأثیر معناداری بر افزایش سازگاری زناشویی و ابعاد آن در زنان دارای روابط خانوادگی آشفته داشت ($P < 0/01$). نتایج حاصله بر اهمیت روش مداخله‌ای معنویت‌درمانی بر بهبود سازگاری زناشویی و ابعاد آن در زنان دارای روابط خانوادگی آشفته تأکید دارد.

واژه‌های کلیدی: روابط خانوادگی آشفته، سازگاری زناشویی، معنویت‌درمانی